



1

ADT-BIBLIOTHEK
STADT- & HOCHSCHULE-BIBLIOTHEK

מני אלו מריבוי המה אלו
 שפיר קאי עקל לוי ישי
 ששיבש אתר נחניה ב
 כל התורה כולה בכלל יפ
 כללי הפרטי ו עקל עי
 גפ זו שהיה דור בלחת יד
 דריש יוהו צמי ריבה י
 דריש ריבוי ומיעוט י
 תל לבט בע ריבה להרע
 לכל אל יבט הא בשכר
 ומיעט וריבה ריבה הכל
 מילי ומאי מיעט מיעט
 דריש כללי ופרטי מאי
 כלל להרע או להקי פרט
 בשבוע חזר וכלל כלל ופ
 ילא בעיז הפר מה הפ
 יא כל לחבא אהני כללי
 שיין בהו הרע והטב לה
 רביעטי אפ דברי שיע
 לשעבר וסיפור אבא י
 אז לחטיב מי שישפורו כ
 יצא זה שיין איסורו מ
 ילא משום כל השקרו ו
 קרא אונפלי כי תל לבט
 קודנות למיעט ביטוי ו
 לשבוע יצא אבתי ולי
 תנו רבנן האדם בשבוע
 ובעלם פרט למיזיד מביט
 מימנו שבועה יכול אפא
 מימנו הפץ תל בשבוע ו
 העלם שמוע היא חיוב ל
 העלם הפץ א בד האדכ
 היב דמי כי הא דרב כחש
 היימי מקמי רבמר מ

והוא שניכר לשלשה בני אדם טע דנכר האלא
 ניכר עובר משום שבועת ביטוי וימרא והיא לית
 ליתיה ביהא של זהב היא מיתו לה והיא בפרוי
 לה ניכר עובר משום שבועת ביטוי לית ניכר עובר
 משום שבועת שקר א אבוי ומרדי וכל כאלו לחכי
 שבוע שיני יודע לך עדות ואשתבח דלא יד
 ידע ליה דמטור הוא וליתיה ציני יודע ידעתי
 ולא ידעתי מהלוקת הועדתי מהלוק בשלמא
 לשמו דא מילתא דליתיה בלחבת לא ציחית
 עליה לשועט לחכי אפקה רחמי לשבועה עדות
 מכלל שבוע ביטוי אלא לרב למראי היל
 אפקה רחמי אמרוה רבנן קמיה דאבוי לא ידעתי
 עלה תרתי א לחו אבוי תרתי לית מעינת אמרתי
 דתנו ליחת מאלה יחת יתח מהיבוי ויא
 יתח מהיבוי שתים ולאבוי למראי היל אפקה
 רחמי לכדתב גדלו נא ונעלם וכאן לא נא ונעל
 לחיב על המיזיד כשוגג אמרו רבנן לוי
 ויני במיזיד מהיבוי חרא כשוגג מהיבוי
 תרתי א לחו יא לוי הייבוי דאמרי לכו מ
 ליחת מאלה יחת יתח מהיבוי ויא
 מהיבוי שתים ויא במיזיד מי מהיבוי תרתי וביא
 א הוה דב שכלל ויניא לידן בדבר הדר
 יין לך ביאילא חודשו כלל מכלל דרב
 סבר יתח לשבועה בעולם זה א אבוי מ
 רב באומר לחבוי שבוע שיני יודע לך עדות
 ואשתבח דלא ידע ליה דמטור הוא ויא
 ביטוי יודע לך עדו הדר ניה ויא א חרא מיניח
 רב פפי אמרה וישמעיו תגוב
 להרע או להקי יין ליאלא דביטוי שיט נהו
 הרעה והטב בשפ שיין בהו הרע והטב מ
 תל או נפש כמתש לבט בשפ לחי או לוח א
 לו ילא לחבא לשעבר מני תל לכל אע יבט
 הא בשבוע דברי ר עקל ר ושמעיו אלהרע י
 לחטו לחבא א לר עקו אפון יויו אלא י

הנה נכר
הוא משום

ולא ידעתי
מהלוקת

ישלח היל

מהלוקת
באמרי לכו

87
85